

“मीठे बच्चे- संगमयुग सौभाग्यशाली बन्ने युग हो, यसमा तिमी जति चाहन्छौ उति आफ्नो भाग्यको सितारा चम्काउन सक्छौ।”

प्रश्न:- आफ्नो पुरुषार्थलाई तीव्र बनाउने सहज साधन के हो ?

उत्तर:- बाबाको अनुसरण गर्दै चल्थौ भने पुरुषार्थ तीव्र हुनेछ । बाबालाई नै हेर, माता त गुप्त हुनुहुन्छ । बाबाको अनुसरण गर्नाले बाबा समान उच्च बन्नेछौ । त्यसैले एक्यूरेट अनुसरण गरिराख ।

प्रश्न:- बाबाले कुन बच्चालाई बुद्ध सम्भन्नुहुन्छ ?

उत्तर:- जसलाई बाबा मिलेर पनि खुशी छैन- ऊ बुद्ध भयो नि । यस्ता बाबा जसले विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँको बच्चा बनेपछि पनि खुशी रहँदैन भने बुद्ध नै भनिन्छ नि ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरू तिमी हौ भाग्यशाली (लक्की) सितारा । तिमी जान्दछौ- हामी शान्तिधामलाई पनि याद गर्छौ, बाबालाई पनि याद गर्छौ । बाबालाई याद गर्नाले हामी पवित्र बनेर घर जानेछौ । यहाँ बसेर यो ख्याल गर्छौ नि । बाबाले अरू केही मेहनत दिनुहुन्न । जीवनमुक्तिलाई त कसैले जानेकै छैनन् । उनीहरू सबै पुरुषार्थ गर्छन् मुक्तिको लागि तर मुक्तिको अर्थ जान्दैनन् । कसैले भन्छन् हामी ब्रह्ममा लीन हुन पाऔं, फेरि यहाँ आउन नपरोस् । तिनीहरूलाई यो थाहा नै छैन- हामीलाई यस चक्रमा अवश्य आउनु नै छ । अब तिमी बच्चाहरूले यस कुरालाई बुझ्दछौ । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी स्वदर्शन चक्रधारी लक्की सितारा हौ । लक्की भनिन्छ सौभाग्यशालीलाई । अब तिमी बच्चाहरूलाई सौभाग्यशाली बाबाले नै बनाउनुहुन्छ । जस्तो पिता उस्तै बच्चा हुन्छन् । कसैका पिता साहूकार हुन्छन्, कसैका पिता गरीब पनि हुन्छन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामीलाई त बेहदको बाबा मिल्नुभएको छ, जो जति लक्की बन्न चाहन्छ बन्न सक्छ, जो जति साहूकार बन्न चाहन्छ बन्न सक्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- जे चाहन्छौ सो पुरुषार्थबाट लेऊ । सारा कुरा पुरुषार्थमा आधारित छ । पुरुषार्थ गरेर जति उच्च पद लिन चाहन्छौ लिन सक्छौ । सबैभन्दा उच्च पद हो यी लक्ष्मी-नारायण । यादको चार्ट पनि अवश्य राख्नु छ किनकि तमोप्रधानबाट सतोप्रधान अवश्य बन्नु नै छ । बुद्ध बनेर त्यत्तिकै बस्नु छैन । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- पुरानो दुनियाँ अब नयाँ हुनेछ । बाबा आउनुहुन्छ नै नयाँ सतोप्रधान दुनियाँमा लैजान । उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको बाबा, बेहद सुख दिनेवाला । सम्भाउनुहुन्छ- सतोप्रधान बन्नाले नै तिमी बेहदको सुख पाउन सक्छौ । सतो बन्थौ भने कम सुख । रजो बन्थौ भने त्यो भन्दा कम सुख । बाबा सबै हिसाब बताइदिनुहुन्छ । अथाह धन तिमीलाई मिल्छ, अथाह सुख मिल्छ । बेहदको बाबाबाट वर्सा पाउने अरू कुनै उपाय छैन, सिवाय बाबाको याद । जति बाबालाई याद गर्छौ, यादबाट स्वतः दैवी गुण पनि आउनेछ । सतोप्रधान बन्नु छ भने दैवी गुण पनि अवश्य चाहिन्छ । आफ्नो जाँच आफै गर्नु छ । जति उच्च पद लिन चाहन्छौ लिन सक्छौ, आफ्नो पुरुषार्थबाट । पढाउनेवाला टिचर बस्नुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- कल्प-कल्प तिमीलाई यसरी नै सम्भाउँछु । अक्षर नै दुई छन् मनमनाभव, मध्याजी भव । बेहदको बाबालाई जान्दछौ । उहाँ बेहदको बाबा नै बेहदको ज्ञान दिनेवाला हुनुहुन्छ । पतितबाट पावन बनाउने मार्ग पनि उहाँ बेहदको बाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ । बाबा जे सम्भाउनुहुन्छ त्यो कुनै नयाँ कुरा होइन । गीतामा पनि लेखिएको छ आँटामा नून जस्तै हो । आफूलाई आत्मा सम्भ । देहका सबै धर्म भुल । तिमी शुरूमा अशरीरी थियौ, अहिले अनेक मित्र-सम्बन्धीहरूको बन्धनमा आयौ । सबै छन् तमोप्रधान फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । तिमी जान्दछौ- तमोप्रधानबाट फेरि हामी सतोप्रधान बन्छौ फेरि मित्र-सम्बन्धी आदि सबै पवित्र बन्नेछन् । जति जो कल्प पहिले सतोप्रधान बनेका थिए, उति नै फेरि बन्नेछन् । उनीहरूको पुरुषार्थ नै यस्तो हुनेछ । अब अनुसरण कसको गर्नुपर्छ ? गायन छ फलो फादर । जसरी यी बाबाले याद गर्छन्, पुरुषार्थ गर्छन्, यिनलाई फलो(अनुसरण) गर । पुरुषार्थ गराउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ । उहाँले त पुरुषार्थ गर्नुहुन्न, उहाँले पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ । फेरि भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू फलो फादर । गुप्त माता पिता हुनुहुन्छ नि । माता गुप्त हुनुहुन्छ, पिता त देखिनमा आउनुहुन्छ । यो राम्रोसँग बुझ्नु छ । यस्तो उच्च पद पाउनु छ भने बाबालाई राम्रोसँग याद गर, जसरी यी बाबाले याद गर्छन् । यी बाबाले नै सबैभन्दा उच्च पद पाउँछन् । यी धेरै उच्च थिए फेरि यिनको नै धेरै जन्मको अन्तको पनि अन्तमा मैले प्रवेश गरेको छु । यो राम्ररी याद राख, नबर्स । मायाले धेरैलाई भुलाइदिन्छ । तिमीले भन्ने गर्छौ- हामी नरबाट नारायण बन्छौ । त्यसलाई पनि बाबा युक्ति बताउनुहुन्छ, कसरी तिमी बन्न सक्छौ । यो पनि जान्दछौ- सबैले त एक्यूरेट अनुसरण गर्दैनन् ।

लक्ष्य-उद्देश्य बाबाले बताउनुहुन्छ- फलो फादर । अहिलेको नै गायन हो । बाबाले पनि अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । संन्यासीहरूको शिष्य (फलोअर्स) कहलाउँछन् तर त्यो त गलत हो नि, फलो (अनुसरण) त गर्दैनन् । ती सबै हुन् ब्रह्म ज्ञानी, तत्त्व ज्ञानी । उनीहरूलाई ईश्वरले ज्ञान दिनुहुन्छ । तत्त्व अथवा ब्रह्म ज्ञानी कहलाउँछन् । तर तत्त्व अथवा ब्रह्मले उनलाई ज्ञान दिदैन, ती सब हुन् शास्त्रहरूको ज्ञान । यहाँ तिमीलाई बाबाले ज्ञान दिनुहुन्छ, जसलाई ज्ञानको सागर भनिन्छ । यो राम्रोसँग नोट गर । तिमी भुल्छौ यो दिलमा राम्रोसँग धारण गर्ने कुरा हो । बाबा दिनहुँ भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भरेर म बाबालाई याद गर, अब फर्केर जानु छ । पतित त जान सक्दैनन् । पवित्र या त योगबलबाट हुनु छ या फेरि सजाय खाएर जानेछन् । सबैको हिसाब-किताब चुक्ता अवश्य हुनु छ । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- तिमी आत्माहरू वास्तवमा परमधाममा रहनेवाला हौ, फेरि यहाँ सुख र दुःखको पार्ट बजाएका छौ । सुखको पार्ट हुन्छ रामराज्यमा र दुःखको पार्ट हुन्छ रावण राज्यमा । रामराज्य स्वर्गलाई भनिन्छ, वहाँ सम्पूर्ण सुख हुन्छ । गायन पनि गर्छन्- स्वर्गवासी र नर्कवासी । यो राम्रोसँग धारण गर्नु छ । जति-जति तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्दै जानेछौ उति नै तिमीलाई भित्र खुशी पनि हुन्छ । जब रजोमा द्वापरमा थियो तापनि तिमीलाई खुशी थियो । तिमी यति दुःखी, विकारी थिएनौ । यहाँ त अहिले कति विकारी दुःखी छन् । तिमी आफ्ना ठूलाबडालाई हेर कति विकारी शराबी छन् । मदिरा (रक्सी) धेरै खराब चीज हो । सत्ययुगमा त हुन्छन् नै शुद्ध आत्माहरू फेरि तल भर्दै-भर्दै एकदम पतित (छी-छी) हुन पुग्छन् । त्यसैले यसलाई रौरव नर्क भनिन्छ । मदिरा यस्तो चीज हो जसले भगडा, मारपिट, नोक्सान गर्न बेर गर्दैन । यस समय मानिसको बुद्धि भ्रष्ट भएको छ । माया ठूलो दुश्मन हो । बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, सुख दिनेवाला । त्यस्तै फेरि माया धेरै दुःख दिनेवाला हो । कलियुगमा मानिसको के हालत हुन जान्छ, एकदम जीर्ण । केही पनि बुझ्दैनन्, मानौं पत्थरबुद्धि । यो पनि ड्रामा हो नि । कसैको तकदिरमा छैन भने फेरि यस्तो बुद्धि बन्न जान्छ । बाबा ज्ञान त बडो सहज दिनुहुन्छ । बच्चे-बच्चे भनेर सम्भाइरहुनुहुन्छ । माताहरूले पनि भन्छन्- हाम्रा ५ लौकिक बच्चाहरू छन् र एक छन् पारलौकिक बच्चा, जसले हामीलाई सुखधाममा लैजान आउनुभएको छ । बाबा पनि बुझ्नुहुन्छ भने बच्चाहरूले पनि बुझ्दछन् । जादुगर ठहरिए नि । बाबा पनि जादुगर, अनि बच्चाहरू पनि जादुगर बन्छन् । भन्ने गर्छन्- बाबा हाम्रो बच्चा पनि हुनुहुन्छ । त्यसो भए बाबालाई अनुसरण गरेर यस्तो बन्नुपर्छ । स्वर्गमा यिनको राज्य थियो नि । शास्त्रहरूमा यी कुरा छैनन् । यी भक्तिमार्गका शास्त्रहरू पनि ड्रामामा निश्चित छन् । फेरि पनि हुनेछन् । यो पनि बाबा सम्भाउनुहुन्छ- पढाउने टिचर त चाहियो नि । किताब कहाँ टिचर बन्न सक्छ र ! त्यसो भए त फेरि टिचरको आवश्यकता नै रहँदैन । यी किताब आदि सत्ययुगमा हुँदैनन् ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ- तिमी आत्मालाई त बुझ्दछौ नि । आत्माहरूका पिता पनि अवश्य हुनुहुन्छ । जब कोही आउँछन् भने सबैले भन्छन्- हिन्दू-मुस्लिम भाइ-भाइ, अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । भाइ-भाइको अर्थ बुझ्नुपर्छ नि । अवश्य उनीहरूको पिता पनि हुनुपर्छ । यति सानो कुराको समझ पनि रहेन । भगवानुवाच- यो धेरै जन्महरूको अन्तको जन्म हो । अर्थ कति स्पष्ट छ । कुनै ग्लानि गर्नुहुन्छ । बाबा त मार्ग बताउनुहुन्छ । नम्बरवन सो लास्ट । गोरा सो काला बन्छन् । तिमी पनि सम्भन्छौ- हामी गोरा थियौं फेरि यस्तै बन्नेछौं । बाबालाई याद गर्नाले नै यस्तो बनिन्छ । यो हो रावण राज्य । रामराज्यलाई भनिन्छ शिवालय । सीताको राम, उनले त त्रेतामा राज्य गरेका थिए, यसमा पनि समझको कुरा छ । दुई कला कम भनिन्छ । सत्ययुग हो उँच, त्यसलाई याद गर्छन्, त्रेता र द्वापरलाई त्यति याद गर्दैनन् । सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ र कलियुग हो पुरानो दुनियाँ । १०० प्रतिशत सुख र १०० प्रतिशत दुःख । त्यो त्रेता र द्वापर हुन्छ अर्ध (सेमी) सुख । त्यसैले मुख्य सत्ययुग र कलियुगको गायन छ । बाबाले सत्ययुग स्थापना गरिरहुनुभएको छ । अब तिम्रो काम हो पुरुषार्थ गर्नु । सत्ययुग निवासी बन्छौ या त्रेता निवासी बन्छौ ? द्वापरमा फेरि तल भर्छौ । फेरि पनि हौ त देवी-देवता धर्म कै । तर पतित हुनाको कारण आफूलाई देवी-देवता कहलाउन सक्दैनौ । बाबा मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई दिनहुँ सम्भाउनुहुन्छ । मुख्य कुरा हो नै मनमनाभवको । तिमी नै नम्बरवन बन्छौ । ८४ को चक्र लगाएर लास्टमा आउँछौ फेरि नम्बरवनमा जान्छौ । अब बेहदको बाबालाई याद गर्नु छ । उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको बाबा । पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै बेहदको बाबा आएर २१ पिँढी स्वर्गको सुख तिमीलाई दिनुहुन्छ । पिँढी जब पूरा हुन्छ तब तिमी आफै शरीर छोड्छौ । योगबल हुन्छ नि । काइदा नै त्यस्तो रचिएको छ, त्यसलाई भनिन्छ योगबल । वहाँ ज्ञानको कुरा रहँदैन । स्वतः तिमी बूढो हुनेछौ । वहाँ कुनै बिमारी आदि हुँदैन ।

लंगडो वा अपाङ्ग हुँदैनन् । सदा निरोगी (एवरहेल्दी) रहन्छन् । वहाँ दुःखको नाम-निशान रहँदैन । फेरि थोरै-थोरै कला कम हुन्छ । अब बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नु छ । बेहदको बाबाबाट उच्च वर्सा पाउन । सम्मान साथ पास हुनुपन्यो नि । सबैले त उच्च पद पाउन सक्दैनन् । जसले सेवा नै गर्दैनन् उसले के पद पाउँछ । म्युजियममा बच्चाहरूले कति सेवा गर्छन्, बोलाउदै नबोलाई मानिसहरू आउँछन् । यसलाई विहंग मार्गको सेवा भनिन्छ । थाहा छैन, यस भन्दा पनि अरू कुनै विहंग मार्गको सेवा निस्कनेछ । दुई-चार मुख्य चित्र अवश्य साथमा हुनुपर्छ । ठूलो-ठूलो त्रिमूर्ति, कल्पवृक्ष, सृष्टि चक्र, सिँढी- यी त हरेक ठाउँमा ठूला-ठूला हुनुपर्छ । जब बच्चाहरू समझदार हुन्छन् तब त सेवा हुन्छ नि । सेवा त हुनु नै छ । गाउँमा पनि सेवा गर्नु छ । हुन त माताहरू पढे-लेखेका छैनन् तर बाबाको परिचय दिन त धेरै सहज छ । पहिला महिलाहरूले पढ्दैनथे । मुसलमानको राज्यमा एउटा आँखा खोलेर बाहिर निस्कन्थे । यी बाबा धेरै अनुभवी छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- म यो सबै जान्दिनँ । म त माथि रहन्छु । यी सब कुरा यी ब्रह्माले तिमीलाई सुनाउँछन् । यिनी अनुभवी छन्, मैले त मनमनाभवको कुरा नै सुनाउँछु र सृष्टि चक्रको रहस्य सम्झाउँछु, जुन यिनले जान्दैनन् । यिनले आफ्नो अनुभव अलग सम्झाउँछन्, म यी कुरामा जान्छु । मेरो पार्ट हो केवल तिमीलाई मार्ग बताउनु । म पिता, टिचर, गुरु हुँ । टिचर बनेर तिमीलाई पढाउँछु, बाँकी यसमा कृपा आदिको कुनै कुरा छैन । पढाउँछु फेरि साथमा लिएर जानेवाला हुँ । यस पढाइबाट नै सद्गति हुन्छ । म आएको हुँ नै तिमीलाई लैजान । शिवको जन्ती (बरात) गाइएको छ । शंकरको जन्ती हुँदैन । शिवको जन्ती हो, सबै आत्माहरू बेहुलाको पछाडि जान्छन् नि । यी सबै हुन् भक्तहरू, म हुँ भगवान् । तिमीले मलाई बोलाएका हो नै पावन बनाएर साथमा लैजान । त्यसैले म तिमी बच्चाहरूलाई साथमा लिएरै जान्छु । हिसाब-किताब चुक्ता गराएर लैजानु नै छ ।

बाबा घरी-घरी भन्नुहुन्छ- मनमनाभव । बाबालाई याद गर्नु भन्ने वर्सा पनि अवश्य याद रहनेछ । विश्वको बादशाही मिल्छ नि । त्यसको लागि पुरुषार्थ पनि यस्तो गर्नु छ । तिमी बच्चाहरूलाई कुनै मेहनत दिन्न । जान्दछु- तिमीले धेरै दुःख देखेका छौ । अब तिमीलाई कुनै मेहनत दिन्न । भक्ति मार्गमा आयु पनि छोटो हुन्छ । अकालमै मृत्यु हुन्छ, कति बिलौना गर्छन् । कति दुःखी हुन्छन् । दिमाग नै खराब हुन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गरिराख । स्वर्गको मालिक बन्नको लागि दैवी गुण पनि धारण गर्नुपर्छ । पुरुषार्थ हमेसा उच्च बन्नलाई गरिन्छ- हामी लक्ष्मी-नारायण बनौ । बाबा भन्नुहुन्छ- म सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी दुवै धर्म स्थापना गर्छु । तिनीहरू पास हुँदैनन् त्यसैले क्षत्रिय भनिन्छ । युद्धको मैदान हो नि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सुखधामको वर्साको पूरा अधिकार लिनको लागि संगममा रूहानी जादूगर बनेर बाबालाई पनि आफ्नो बच्चा बनाउनु छ । पूरा-पूरा समर्पण हुनु छ ।
- २) स्वदर्शन चक्रधारी बनेर स्वयंलाई लक्की सितारा बनाउनु छ । विहंग मार्गको सेवाको निमित्त बनेर उच्च पद लिनु छ । गाउँ-गाउँमा सेवा गर्नु छ । साथ-साथै यादको चार्ट पनि जरूर राख्नु छ ।

वरदान:- सर्व प्राप्तिहरूलाई स्मृतिमा इमर्ज राखेर सदा सम्पन्न रहने सन्तुष्ट आत्मा भव

संगमयुगमा बापदादाद्वारा जुन पनि प्राप्तिहरू भएका छन् त्यसको स्मृति प्रत्यक्ष रूपमा रहोस् । तब प्राप्तिहरूको खुशीले कहिल्यै तल हलचलमा ल्याउँदैन । सदा अचल रहन्छौ । सम्पन्नताले अचल बनाउँछ, हलचलबाट छुटाइदिन्छ । जो सर्व प्राप्तिहरूबाट सम्पन्न छ ऊ सदा राजी, सदा सन्तुष्ट रहन्छ । सन्तुष्टता सबैभन्दा ठूलो खजाना हो । जसको पासमा सन्तुष्टता छ उसको पासमा सबै थोक छ । उसले यही गीत गाइरहन्छ- जे पाउनु थियो पाइसकेँ ।

स्लोगन:- मोहब्बतको (स्नेहको) भूलामा बस्यौ भने मेहनत स्वतः छुट्नेछ ।